

HAZRETİN İLK EĞİTİMİ

<"xml encoding="UTF-8?>

HAZRETİN İLK EĞİTİMİ-2

Hız. Ali'nin Babası Ebu Talip Kureş kabilesi içerisinde mevki sahibi ve sayılan biri idi. Çocuklarının terbiyesi hususunda gereken dikkatı gösterir onları takva ve fazilet sahibi olarak yetiştirirdi. Arap gelenekleri gereği onlara küçük yaştan itibaren at binme güreşme ve ok atma yöntemlerini öğretiyordu.

Hız. Resulullah çocuk yaştan itibaren babasını kaybettiğinden büyük babası Abd-ül Müttelib'in himayesine girmişti. Abd-ül müttelib de vefat edince Hız. Ebu Talip kardeşi oğluna sevgi kucağını açarak o hazrete bakıp büyütme sorumluluğunu kendi aldı. Ebu Talibin hanımı olan Hız. Ali (a.s)ın annesi, Esedin kızı fatime de

Hız. Resulullah'a karşı bir anne gibi şafkatlı idi. Bu yüzden o vefat ettiğinde Hız. Resulullah da Hız. Ali gibi çok üzüntülü idi ve bizzat kendisi ona namaz kılarak kendi gönüliğini ona kefen yaptı.

Hız. Resulullah amcası Hız. Ebu talib'in evinde Büyüdüğünden dolayı amcasına gösterdiği fedakarlıklar ve saygı gösterip çektiğı zahmetler karşılığında ona teşekkür etmek fikrindeydi. Bu yüzden mümkün olan bir yolla amcasına yardımda bulunmak istiyordu.

Tesadüfen Hız. Ali (a.s)ın altı yaşında bulunduğu yıl mekke'de çok büyük kıtlık oldu. Ebu Talib'in çocuklarının sayısı fazla olduğundan kıtlık zamanda onların geçimini sağlamak ona zorlaşmıştı.

Dolayısıyla Hız. Resulullah altı yaşında olan Hız. Ali (a.s)i geçimini sağlama bahanesiyle babasından olarak kendi himayetine aldı ve kendisi

o hazretin eğitimini üstlendi.

Kendisinin Hız. Ebu Talip ve hanımı Esedin kızı Fatimenin himayesinde büyüdüğü gibi Hız. Rasulullah ve hanımı Hız. Hatice de Hız. Ali (a.s)a şafkatli baba ve anne yerinde oldular. İbni

Sebbğ fusul-ül Mühimme adlı kitabında ve merhum Allame meclisi Bihar-ül Envar kitabında şöyle yazıyorlar:

Mekke de kıtlık olduğu yılda Hz. Resulullah büyük servet sahibi olan amcası Abbas bin Abd-ül müttelib'in nezdine gelip şöyle buyurdu: "Kardeşin çoluk çocuk sahibidir ve şimdi zor durumdadır. İnsanın akrabası ve yakınları da insana yardım etmek açısından herkesten daha önde gelir. Gel onun yanına gidip onun sırtından bir ağırlığı kaldıralım.

Her birimiz onun çocuklarından birini evimize getirip geçimini temin edelim ve yaşantıyı Ebu Talib'e kolaylaştıralım" Abbas: Evet olsun, gerçekten de bu büyük bir fazilet ve sıla-i rahimlikdir" dedi. Bunun üzerine Ebu Talib'i ziyaret edip, kararlarını ona bildirdiler. Ebu Talip de "Talip ve Akil-i "Bir ayrı rivayete göre

de Akil-i" bana bırakın başka hangisini alırsanız alın" cevabını verdi. Bunun üzerine Abbas cafer-i Hamze Talib-i ve Hz. Resulullah da Hz. Ali (a.s)ı kendileriyle birlikte götürdüler"

Burada şu noktayı hatırlatmak gerekiyorki Ebu Talib'in çocukları arasında Hz. Ali (a.s) diğerleriyle mukayese edilemez. Hz. Resulullah Hz. Aliyi babasından alıp kendi evine götürdüğünde o ikisi arasında söz konusu olan akrabalık bağı ve kefalet konusuna ilaveten o ikisi arasında çok güçlü bir bağ mevcuttu öyleki Bu olayı güneşe kavuşan bir nur parçası veya denizde kaybolan bir su misaline benzetmek mümkündür.

Dolayısıyla Hz. Resulullah yapmış olduğu bu güzel seçmeden çok hoşnut ve çok razı idi. "Ali'nın değerini ancak Peygamber Bilir.

Zira zerin değerini ancak" zerkar bilir.

Açıktır ki, hakkında "ona güçlü kuvvet sahibi, ilim öğretmiştir" ayeti nazil olup bizzat ilahi okulun kendisi tarafından eğitilmiş olan "nitekim kendisi buyurmuştur: Beni

Rabbım eğitti ve o beni güzel eğitmiştir" Resülullah gibi bir öğretmen ve eğiticiye Ali gibi bir öğrenci gerekir.

Ali (a.s) küçüklükten Hz. Peygamberin sevgisine şayan olmuştur. Hz. Resulullah'a karşı benzeri bulunmayan bir ilgi ve sevgi taşıyordu. Onların arasında bulunan bağ asla kopmayacak güçlü bir bağıdı.

Ali (a.s) gölge gibi devamlı Hz. Resulullah'ın arkasındaydı. Doğrudan o hazretin eğitimi altında olup bütün durum ve hallerde o hazretin inanç ve adetlerinden ders alıp ona uyuyordu. Öyleki kısa bir süre içerisinde her haliyle o hazretin bütün adet ve huylarını öğrendi ve kendinde uyguladı.

İnsanın yaşantısı bir kaç döneme bölünür. İnan o dönemlerin her birinde yaşının gerektirdiği bir takım işleri yapar. Mesela insanın çocukluk dönemi bir takım özel hal ve hareketleri gerektirir.

Fakat Hz. Ali (a.s) diğer normal çocukların aksine çocukluk döneminde asla çocuksal oyunların peşine gitmedi o bu gibi işlerden devamlı sakınıyordu. Aksine çocukluk döneminden itibaren büyüklük fikrinde idi o çocukluk zamanından itibaren manevi bir erginliği ve ilahi bir azemeti sergiliyordu.

Hz. Ali sekiz yaşına kadan Hz. Peygamberin kefaletinde kaldıktan sonra bahasının evine dönmüştür.

Ancak bu onu peygamberle birlikte olmaktan alıkoymamıştır. Baba evine dönüş sadece bir dış görüntü idi. Yine de Hz. Ali vaktinin çoğunu Hz. Resulullahla geçiriyordu. Hz. Resulullah da Ebu Talib'in ona göstermiş olduğu şefkati kalbinde taşıyor ve onu Aliye aksettiriyordu. Sahip olduğu üstün ahlak,

fazilet ve ruhi yücelikleri Ali'ye aktararak onu eğitiyordu, Böylece Hz. Ali'nin çocukluk dönemi on yaşına "peygamberin bisatına" kadar o hazretin himayesi altında geçmiştir. İşte bu eğitim ve öğretim o hazretin her kesten önce Hz. Resulullah'ın peygamber olduğuna inanıp onun davetini kabul etmesine ve ömrünün sonuna kadar da devamlı olarak hak yolunda fedakarlığa hazır olmasına zemin hazırlamıştır.

Henüz küçük çocukken buluğ çağıma ermeden hepinizden önce islam dinine ben girmişim Hz. Ali (a.s)

- Fusül-ül mühimme s. 15 Bihar-ül Envar c. 35 s. 118.

- Xlecm Suresi Ayet: 5